

BÖLÜM 17

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ PERSONEL YÖNETİM SİSTEMİ

Fatih TOLGA¹
Zafer GÜZEL²

GİRİŞ

Örgütlerin belirlenen amaçlara ulaşmasında, bu amaçlara yönelik eylemlerde bulunmasında ve örgütün kurumsal gelişimini sağlamasında asli unsur beşeri kaynaklardır. Kamu yönetimi örgüt yapısı içerisinde Devlet memuru, kamu çalışanı, kamu personeli, kamu görevlileri gibi adlandırmalarla tanımlanan beşeri alan, akademik yazında genel olarak bir sistem ve yönetim konusu olarak görülmüş ve “kamu personel sistemi” ve “kamu personel yönetimi” başlıkları altında çalışılmıştır.

Sistem olarak kamu personeli, ilgili kamu hizmeti ile o hizmeti yerine getirecek kişi arasındaki kural, koşul, teknik ve uygulamalar bütünüdür (Tutum, 1980:95). Bu düşüncede personel, örgütün bir alt sistemi olarak değerlendirilmekte ve bütünü oluşturan parçalar şeklinde görülmektedir. Yönetim olarak kamu personeli ise, çalışanların performans değerlendirmesi, atanması, eğitilmesi, emekli edilmesi gibi konuları içermekte ve modern bir anlayış olarak insan kaynakları yönetimi içerisinde incelenmektedir.

İster sistemsel olsun ister yönetsel olsun, personel konusuna yönelik yapılan araştırmalar hukuk ve kamu yönetimi disiplinleri içerisinde önemli bir yere sahiptir. Söz konusu alanın araştırma sahası daha çok kamu kurum ve kuruluşları (kurumsal) ile hukuki (normatif) düzenlemeler çerçevesinde belirlenmekte; yönetsel olarak yapı, işleyiş, reform, politika analizi gibi kıstaslara dayanarak analiz edilmektedir. Bu analizlerin asli unsurunu ise, kamu personeli oluşturmaktadır.

¹ Öğr. Gör., Hitit Üniversitesi, Osmaniye Ömer Derindere MYO, Büro Hizmetleri ve Sekreterlik Bölümü, fatihtolga@hitit.edu.tr

² TBMM Destek Hizm.Personeli, TBMM, zafer.guzel@tbmm.gov.tr

KAYNAKLAR

- AKÇAKAYA, M. (2012). Kamu Sektöründe Performans Yönetimi ve Uygulamada Karşılaşılan Sorunlar, *Karadeniz Araştırmaları*, 32, 171-202.
- AKTAN, C. C. (2008). Performans Yönetimi: Organizasyonlarda Performans Değerlendirme ve Ölçme, *Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi*, 1 (1), 25-33.
- ALBAYRAK, S. O. (2016). Kariyer Uzmanlık Sistemi, *TODAİE Yayınları*, Ankara.
- ATMACA, K. (2010). İnsan Kaynakları Yönetimi ve Etik, *Sayıştay Dergisi*, 76, 63-76.
- AYDIN, M. A. (2006). Bir Kariyer Meslek Grubu Olarak Uzmanlık ve Türkiye Büyük Millet TBMM Örneği: Yasama Uzmanlığı, *Yasama Dergisi*, 2, 146-166.
- BARUTÇUGİL, İ. (2002). Performans Yönetimi, Kariyer Yayıncılık, İstanbul.
- BİLGİN, K. U. - AYTÜRK, N. (2003). Türkiye'de Kamu Kuruluşlarında Norm Kadro, *Türk İdare Dergisi*, 438, 157-179.
- BİLGİN, K. U. (2004a). Kamu Performans Yönetimi, *TODAİE Yayınları*, Ankara.
- BİLGİN, K. U. (2004b). Performans Yönetiminde İnsan Kaynağı Planlaması, *Amme İdaresi Dergisi*, 37 (2), 123-147.
- BİLGİN, K. U. (2018). Türk Kamu Personel Yönetiminde Aktif Çalışma Politikası: Performans Yönetimi, *Kamu Politikası Analizi Türkiye Uygulamaları*, Ed.C.Babaoğlu-E.Akman, Gazi Kitabevi, Ankara.
- BOZ, S. S. (2017). Memur Disiplin Hukukuna Hakim Olan Temel İlkeler, *Selçuk Üni. Hukuk Fak. Dergisi*, 25 (2), 15-41.
- BOZKURT, Ö. - ERGUN, T. (1998). Kamu Yönetimi Sözlüğü, *TODAİE Yayınları*, Ankara.
- BUDAK, G. (2013). Yetkinliğe Dayalı İnsan Kaynakları Yönetimi, *Barış Yayınları*, İzmir.
- CAN, H. vd. (2001). Kamu ve Özel Kesimde İnsan Kaynakları Yönetimi, *Siyasal Kitabevi*, Ankara.
- DEVLET Planlama Teşkilatı (2000). Uzun Vadeli Strateji ve Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı 2001-2005, <https://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2018/11/Sekizinci-Be%C5%9F-Y%C4%B1ll%C4%B1k-Kalk%C4%B1nma-Plan%C4%B1-2001-2005.pdf> Erişim: 14/03/2021.
- DEVLET Planlama Teşkilatı (2007). Dokuzuncu Kalkınma Planı (2007-2013), *Dokuzuncu-Kalkınma-Planı-2007-2013.pdf* Erişim: 14/03/2021.
- EROĞLU, H. T. (2010). Yeni Kamu Yönetimi Anlayışının Türk Kamu Personeli Yönetimine Etkisi, *ZKÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, 6 (12), 225-233.
- ERYILMAZ, B. (2016). Kamu Yönetimi, *Umuttepe Yayınları*, Kocaeli.
- GÖZLER, K. (2007). İdare Hukukuna Giriş, *Ekin Kitabevi*, Bursa.
- GÖZÜBÜYÜK, A. Ş. (2008). Türkiye'nin Yönetim Yapısı, *Turhan Kitabevi*, Ankara.
- GÜLER, B. A. (2013). Kamu Personeli Sistem ve Yönetim, *İmge Kitabevi*, Ankara.
- GÜNEY, S. (2004). Açıklamalı Yönetim-Organizasyon ve Örgütsel Davranış Terimleri Sözlüğü, *Siyasal Kitabevi*, Ankara.
- KALKINMA Bakanlığı (2013). Onuncu Kalkınma Planı 2014-2018, *Onuncu-Kalkınma-Planı-2014-2018.pdf* Erişim: 14/03/2021.
- KANUNLAR ve Kararlar Başkanlığı Araştırma ve İnceleme Bürosu (2017). TBMM-i Mebusandan Günümüze Kanunlar ve Kararlar Başkanlığı (Yasama Hizmetleri Teşkilatı), *kanunlar_kararlar.pdf* (tbmm.gov.tr) Erişim: 14/03/2021.
- KOCAMAN, H. (2007). Hukuki Tarihçesiyle İstisnai Memuriyet ve TBMM Örneği, *Yasama Der.*, 4, 57-83.
- NOE, R. A (1999). İnsan Kaynaklarının Eğitim ve Gelişimi, *Çev. C. Çetin*, Beta Yayınları, İstanbul.
- ÖZTÜRK, N. K. (2017). Bürokrasi Siyaset İlişkileri ve Türkiye, *Siyasal Kitabevi*, Ankara.

- ÖZER, M. A. (2013). Çalışanların Verimliliği İçin Performans Yönetimi, Kamu-İş, 13 (1), 37-57.
- SAYAN, İ. Ö. (2009). Türkiye’de Kamu Personel Sistemi: İdari, Askeri, Akademik, Adli Personel Ayrımı, Ankara Üni. SBF Dergisi, 64 (1), 201-245.
- SAYAN, İ. Ö. ve ALTUNOK, H. (2018). Kamu Personel Politikaları. Kamu Politikası Analizi Türkiye Uygulamaları, Ed. C. Babaoğlu ve E. Akman, Gazi Kitabevi, Ankara.
- SHAFRITZ, J. M. ve diğer (2017). Kamu Yönetimini Tanımak, Çev. N. Öztaş, Nobel Yayıncılık, Ankara.
- SEZER, Ö. - AK, M. (2017). Bilgi Çağında İnsan Kaynakları Yönetiminin Değişen Fonksiyonları, Cumhuriyet Üni. İİB Dergisi, 18 (2), 205-226.
- STRATEJİ ve Bütçe Başkanlığı (2019). On Birinci Kalkınma Planı 2019-2023, ON_BIRINCI_KALKINMA-PLANI_2019-2023.pdf (sbb.gov.tr) Erişim: 18/03/2021.
- SÜMER, C. - Erol, T. (2003). Kamu Kuruluşlarında Yeniden Yapılanma: Bir Norm Kadro Çalışması, Türk Psikoloji Dergisi, 18 (52), 97-114.
- TİMUR, H. (2004). Norm Kadro Saptama Teknikleri ve Norm Kadro Kılavuzunu Hazırlama Yöntemi, Hacettepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 22 (2), 201-222.
- TUTUM, C. (1979). Personel Yönetimi, TODAİE Yayınları, Ankara.
- TUTUM, C. (1980). Türk Personel Sisteminin Sorunlarına Genel Bir Yaklaşım, Aİ Dergisi, 13 (3), 95-107.
- TÜRKİYE Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı 2011 Yılı Faaliyet Raporu, aw9aq+faaliyet_raporu_2011.pdf (sp.gov.tr) Erişim: 18/03/2021.
- TÜRKİYE Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı 2018 Yılı Faaliyet Raporu, www.sp.gov.tr/upload/xSPRapor/files/Uhgki+TBMM_18_FR.pdf Erişim: 28/03/2021.
- TÜRKİYE Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı 2019 Yılı Faaliyet Raporu, 3QA1w+TBMM_19_FR.pdf (sp.gov.tr) Erişim: 14/09/2021.
- TÜRKİYE Büyük Millet Meclisi, TBMM 24. Yasam Dönemi Faaliyet Raporu. 24yd_faaliyet_raporu_07062015.pdf (tbmm.gov.tr), Erişim: 28/03/2021.
- USTA, A. (2010). Kamu Görevlisinin Etik Amaç ve Ahlaki Yükümlülüğüne Yönelik Bir Değerlendirme, Türk İdare Dergisi, 468, 159-181.
- UZUN, Y. (2017). Kamu İdarelerinde Etik Yönetim Altyapısı ve Değerlendirmesi, Ombudsman Akademik, 6, 107-141.
- YILDIZ, G. (2015). DMK’nda Liyakat İlkesi Çerçevesinde İstisnai Memurluk, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üni. Sos.Bil.Ens., Ankara.
- YURDDAŞ, R. (2006). Stenograflık ve Stenograflar, Yasama Dergisi, 1, 142-149.***